

Läkare på middag (del 2)

Om en läkare bestämmer sig för att stanna kvar på en middag, trots de övriga gästernas konsultationer (beskrivna i Läkartidningen 18/01 under rubriken »Läkare på middag – del 1«), så finns det olika sätt att bemöta bordsgrannarnas medicinska förfrågningar. Ett bra sätt är det vänliga och tillmötesgående.

När middagspatienten startar med sitt: »Jaså, ni är läkare, då måste jag få fråga om en sak«, svarar doktorn vänligt: »Javisst, fråga på bara. Det stör väl inte om jag äter lite under tiden?« »Nejdå, ät på bara doktorn, det gör inget. Jo, det är så att det ibland liksom känns konstigt i magen på mig. Runt naveln ungefär. Det är ganska obehagligt. Vad tror doktorn att det kan vara för något?«

Doktorn, fortfarande lugnt tuggandes, svarar med oföränderligt vänlig röst: »Det är inte så lätt att säga så här utan att undersöka er, men om ni är snäll och klär av er naken och lägger er här på bordet, akta salladen där bara, så ska jag undersöka er.«

De flesta middagsgäster brukar kunna ana ironin i doktors förslag och avstår både från att lägga sig nakna på bordet och från att besvara doktorn mer. I något enstaka fall är middagspatienten inte riktigt säker på om dok-

torn menar allvar. »Skämtar doktorn«, undrar patienten med osäker röst.

»Inte kan jag väl lägga mig naken här på bordet. Det finns ju inte plats. Såsen och potatisen står ju i vägen.«

Även om doktorn erbjuder sig att flytta såväl sås som potatis, brukar patientens naturliga blyghet hindra henne (eller honom) från att lägga sig naken på bordet.

Skulle doktorn träffa på en patient som verkligen är så angelägen att bli undersökt att hon faktiskt börjar att klä av sig, kan doktorn välja mellan två saker. Doktorn kan fullfölja det hela, hjälpa till att flytta undan fat och karotter för att ge plats och därefter allvarligt undersöka patienten på bordet. Det brukar väcka en viss uppmärksamhet hos övriga middagsgäster.

Det andra alternativet är att doktorn, när patienten är avklädd, med hög röst säger: »Det är väldigt vänligt av er, fru Jönsson, men jag tror inte att jag kan ligga med er här nu. Men jag kan ordna en trevlig sängplats åt er.« Därefter kan doktorn med värdinnans hjälp ordna transport av patienten till närmaste kvällsöppna psykiatriska klinik. Ingen kommer att bry sig om den stackars middagspatientens protester, och det dröjer säkert innan denna patient rådfrågar någon mer läkare under en middag.

Ett annat sätt att bli av med frågvisa bordsgrannar är »det-är-bråttom«-knepet.

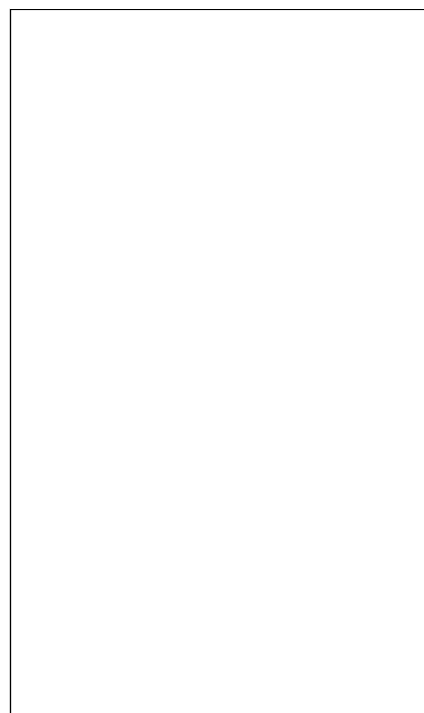
Doktorn har som vanligt hunnit till halva förrätten när bordsgrannen sätter igång.

»Jaså, du är läkare? Då måste jag få fråga om mina njurar. Jag tror att det är något fel på dom. Dom värker ibland.

Jag tror att det är njurarna. Det sitter liksom i korsryggen.« Doktorn ser upprörd ut och svarar: »Vad säger du?! Ont i njurarna! Menar du att det liksom gör ont i dom?« »Ja. Det gör ont. Jag tror att det kanske är njurarna. Varför ser du så orolig ut? Vad är det?« »Nu är det bråttom! Du måste genast åka in till akuten. Det är bråttom!« »Men, men jag har ju haft dom här besvären i femton år. Inte kan det väl vara så bråttom?«

»Jodå, det är bråttom. Ring efter en

Dr Truls

»Min fru har bantat med den nya vattendieten. De flesta går ner tre kilo. Hon gick upp fem liter.«

taxi med en gång och åk till akuten. Det behövs ingen remiss. Åk genast!« »Men ... maten ... jag ...« »Åk genast. Jag kan äta upp din portion också.« Och sedan kan doktorn få äta i lugn och ro.

Veckans glada ^{jurnal} groda

Rickard Fuchs